

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-09611/17-8

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 17. října 2017 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a tento příkaz:

Obec Velké Přílepy, se sídlem Pražská 162, 252 64 Velké Přílepy, IČO: 00241806,

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovávala osobní údaje způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, kterého se, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., dopustila tím, že ve vyjádření stavebního úřadu Velké Přílepy čj. _____ ze dne 16. srpna 2016 k žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, uvedla informace týkající se podnětů, přezkumů a stížností _____ a _____ 2014, 2015 a 2016, tj. jejich počtu a způsobu řešení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas,

- II. za což se jí podle § 35 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb., ukládá

napomenutí.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je podnět doručený Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“).

Dne 1. července 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Dle § 2 odst. 4 tohoto zákona se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje pouze tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Toto ustanovení je přitom promítnutím ústavněprávní zásady obsažené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Tato zásada se přitom promítá i do přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., neboť podle § 112 odst. 1 tohoto zákona odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější, a podle odst. 3 tohoto ustanovení se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Správní orgán posoudil jak obsah zákona č. 250/2016 Sb., tak obsah zákona č. 101/2000 Sb. (ve znění účinném do 30. června 2017 a ve znění účinném od 1. července 2017), resp. všech dosavadních zákonů, a došel k závěru, že pozdější právní úprava je pro obviněnou příznivější. Důvodem je zejména skutečnost, že na rozdíl od předchozí právní úpravy zákon č. 250/2016 Sb. umožňuje uložit jako správní trest napomenutí, či za stanovených podmínek od uložení správního trestu upustit. Správní orgán proto posuzoval jednání obviněné dle právní úpravy účinné od 1. července 2017.

Z podnětu doručeného Úřadu vyplývá, že dne 10. srpna 2016 podal žádost podle zákona č. 106/1999 Sb. vůči povinnému subjektu, kterým byla obviněná. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že v odpovědi na tuto žádost, která byla poskytnuta prostřednictvím vyjádření stavebního úřadu Velké Přílepy ze dne 16. srpna 2016, byly uvedeny informace o podnětech, přezkumech a stížnostech, které podala na stavební úřad a v letech 2014, 2015 a 2016, tj. jejich počtu a způsobu řešení. Současně byla ve vyjádření stavebního úřadu uvedena i data narození a

V návaznosti na doručený podnět si správní orgán od obviněné v rámci žádosti o podání vysvětlení ze dne 10. října 2017 vyžádal kopii žádosti zaslané obviněné. Kopie této žádosti byla správnímu orgánu doručena den 13. října 2017 a je z ní zjevné, že osobní údaje v rozsahu titul, jméno, příjmení a datum narození a jsou uvedeny už v žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., kterou obviněná obdržela.

Osobním údajem je podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů, jestliže lze subjekt přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Na základě těchto kritérií lze tedy konstatovat, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a informace o podaných stížnostech a obdobných typech podání jsou nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týkají určitelných subjektů údajů.

K předmětu tohoto řízení lze dále uvést, že obviněná je nepochybně správcem osobních údajů [ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.] osob, které se na ni obrátily se svými stížnostmi apod. Jako správce osobních údajů je proto povinna dodržovat veškeré povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb.

Právo na ochranu soukromého a rodinného života je jedním ze základních lidských práv zakotveným v ustanovení čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Cílem ochrany tohoto práva je zamezit jakýmkoli škodlivým zásahům do soukromí osob, ať již ze strany soukromých subjektů nebo veřejné moci. V oblasti ochrany osobních údajů se toto ústavně zakotvené právo promítá mj. do § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví obecnou povinnost nezasahovat do soukromí osob zpracováním osobních údajů pro jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny.

Obviněná je jako správce osobních údajů osob, které se na něj obracejí, povinna podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, pro který byly shromážděny, a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas.

Účel zpracování osobních údajů osob, které se na ni obrací se svými stížnostmi apod., k němuž byly tyto údaje shromážděny, tj. jejich přijetí, zaevidování a vyřízení, byl přitom následným zpřístupněním osobních údajů žadateli v souvislosti s poskytováním informací podle zákona č. 106/1999 Sb. zjevně překročen; současně na jednání obviněné není možné aplikovat žádnou z výjimek stanovených v § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb. a obviněná ani nedisponovala souhlasem dotčených subjektů údajů se zpřístupněním jejich osobních údajů.

Nemožnost poskytnutí uvedených osobních údajů lze také vyvodit z § 8a zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravující jejich ochranu, tj. v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., který, jak výše uvedeno, podobný postup neumožňuje.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněného. Při stanovení správního trestu tak správní orgán přihlédl především k povaze a závažnosti přestupku, přičemž má na základě § 38 zákona č. 250/2016 Sb. za to, že závažnost přestupku snižuje především skutečnost, že byly zpřístupněny osobní údaje dvou subjektů údajů a pouze jedné neoprávněné osobě. Závažnost přestupku dále snižuje rozsah zpřístupněných údajů, tj. informace týkající se podnětů, přezkumů a stížností dotčených subjektů údajů. Obviněná se přestupku dopustila jednáním, které je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. neoprávněným zpřístupněním osobních údajů, což je v zásadě obvyklý způsob, kterým je zákon č. 101/2000 Sb. porušován; tato skutečnost proto závažnost přestupku dle názoru správního orgánu ani nezvyšuje, ani nesnižuje. Polehčující či přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

V souladu s § 45 zákona č. 250/2016 Sb. správní orgán tímto upozorňuje obviněnou, že pokud by se v budoucnu dopustila podobného jednání, hrozí jí uložení pokuty, která může činit podle § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. až 5.000.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha 17. října 2017

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru kontrolního